

IX. Тацитъ.

Cornelius Tacitus (ок. 55—120 сл. Хр.), велики историкъ, послѣднѣй класикъ на римската литература. Негови съчинения сѫ: диалогътъ за ораторитѣ, животътъ на Агрікола, Германия, Истории и Анали (*Annales*). Послѣдното съчинение въ 16 кн., издадено между 117—118 год., описва врѣмето на Тиберия, Калигула, Клавдия и Нерона.

Извадкитѣ отъ Аналитѣ, които даваме тукa, сѫ прѣведени споредъ изданието: *Die Annalen des Tacitus, erkl. von Dräger, (6^о изд. отъ Becher), Лайпцигъ 1894 г.* —

1. *Споръ между тракийските царе Рескупоридъ и Котисъ; убирането на Котиса, отстраняване на Рескупорида, нова уредба на Тракия.*

Анали II 64... Тибериј билъ по-доволенъ, че осигурилъ мира съ мѣдри мѣрки, отколкото ако би завършилъ една война съ битки. Затова употребилъ хитростъ и противъ Рескупорида, царя на Тракия. Надъ цѣлия тоя народъ властувалъ по-рано Реметалкъ; слѣдъ смъртъта му¹⁾ Августъ прѣдалъ една частъ отъ тракийците на брата му Рескупорида²⁾, а друга частъ — на сина му Котисъ. При тоя дѣлежъ полетата, градоветѣ и съсѣднитѣ на Гърция мѣста били отстѣпени на Котиса, а необработенитѣ, дивитѣ и близкитѣ до неприятелитѣ³⁾ области — на Рескупорида. Колкото се отнася до нравитѣ имъ, то Котисъ билъ крѣтъ и привѣтливъ, а Рескупоридъ — жестокъ, користенъ и недружелюбивъ. Отначало тѣ живѣяли въ привидно съгласие; но скоро Рескупоридъ почналъ да прѣминава границитѣ, да си присвоява това, що било дадено Котису, и срѣщу съпротивата му да употребя насилие. Въ врѣмето на Августа той дѣлствувалъ още не-

1) Въ 13 г. сл. Хр.

2) Рескупоридъ II. — Ср. Г. И. Кацаровъ, Приносъ къмъ ист. на София стр. 12.

3) Даки, гети и скити.